

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ (Ιωαν. 4, 5-42)

18/05/2025

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Σήμερα, Κυριακή της Σαμαρείτιδος, η Αγία μας Εκκλησία μάς φέρνει ενώπιον μιας συγκλονιστικής συνάντησης και ενός αποκαλυπτικού διαλόγου.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, κουρασμένος από την οδοιπορία, κάθεται στο φρέαρ του Ιακώβ. Εκεί, συναντά μια γυναίκα, μια Σαμαρείτισσα, φορτωμένη όχι μόνο με την καθημερινή ανάγκη για νερό, αλλά και με το βάρος μιας ζωής γεμάτης λάθη και αναζήτηση. Η συνομιλία που ακολουθεί δεν είναι απλώς τυχαία, ένας καθημερινός, συνηθισμένος διάλογος αλλά μια απέραντη, θαυμαστή και σωτήρια αποκάλυψη. Μια διδασκαλία για την αληθινή λατρεία, την πηγή του “αιώνιου ύδατος” που δύναται να ξεδιψάσει κάθε ψυχή.

Ο Κύριος δεν περιφρόνησε την γυναίκα για την καταγωγή της, ούτε απέφυγε την συνομιλία μαζί της για την αμαρτωλή ζωή της, αλλά της προσέφερε τον θησαυρό της θείας διδασκαλίας, δείχνοντας την απέραντη φιλανθρωπία Του. Αυτά τα λόγια υπενθυμίζουν πως η αγάπη του Θεού ξεπερνά κάθε ανθρώπινο φραγμό και προκατάληψη. Η ενανθρώπιση του Θεού και η σωτηρία που προσφέρει αφορούν όλα τα έθνη, όλη την ανθρωπότητα, τον κάθε ένα από εμάς. Δεν υπάρχουν αποκλεισμένοι από την Χάρη Του, αρκεί να υπάρχει η διάθεση για συνάντηση και μετάνοια.

Η Σαμαρείτισσα, στην αρχή με δισταγμό και αμφισβήτηση, σταδιακά αναγνωρίζει την θεϊκή παρουσία του Ιησού. Από την απλή επιθυμία για νερό, η συζήτηση μεταβαίνει στα βαθύτερα ζητήματα της πίστεως και της λατρείας. Ο Κύριος της αποκαλύπτει: «...ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν...».

Η αληθινή λατρεία δεν περιορίζεται σε τόπους ή εξωτερικούς τύπους, αλλά πηγάζει από την εσωτερική διάθεση της καρδιάς, από την πίστη και την αλήθεια. Είναι μια πρωταρχικά εσωτερική και πνευματική

διαδικασία, η οποία απαιτεί ορθή και συνειδητή πίστη αλλά και ειλικρινή αφοσίωση προκειμένου η λατρεία να πραγματώσει το σκοπό της, την ένωση του ανθρώπου με τον Θεό μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Στην περικοπή αυτή, ο Ιησούς αποκαλύπτει ανοιχτά και για πρώτη φορά την ταυτότητά του ως Μεσσίας στη Σαμαρείτιδα, ενώ στους Ιουδαίους την απέκρυπτε στην αρχή της δημόσιας δράσης του. Η αποκάλυψη αυτή ίσως συμβαίνει γιατί η γυναίκα είχε μια πιο ανοιχτή και ειλικρινή διάθεση από τους Ιουδαίους, οι οποίοι συνεχώς αμφισβητούσαν και ζητούσαν σαφή απάντηση για την ταυτότητα του Χριστού. Η Σαμαρείτιδα δεν είχε παρακολουθήσει τα θαύματα του Ιησού και δεν ήταν γνώστης των Γραφών, οπότε ο Κύριος την πλησίασε με έναν πιο προσωπικό και άμεσο τρόπο. Το γεγονός ότι η γυναίκα αυτή δεν είχε εξωτερικά μέσα γνώσης ή χάρις, αντικαθίσταται από τις μυστικές οδούς του Θεού, που λειτουργούν για να την οδηγήσουν στην πίστη.

Η Σαμαρείτισσα, αφού γεύεται το "ζών ύδωρ" που της προσφέρει ο Χριστός, αφήνει την υδρία της και τρέχει στην πόλη να κηρύξει: «δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;». Η συνάντησή της με τον Κύριο μεταμορφώνει τη ζωή της και την καθιστά από αμαρτωλή γυναίκα, απόστολο της πίστεως.

Η πατερική παράδοση της Εκκλησίας μάς καταδεικνύει ότι η μετάνοια είναι η πόρτα της ευσπλαχνίας του Θεού. Όποιος χτυπά αυτή την πόρτα με ταπείνωση και πίστη, βρίσκει άνοιγμα και συγχώρεση. Η ιστορία της Σαμαρείτιδος είναι ένα ζωντανό παράδειγμα της δύναμης της μετάνοιας και της μεταμόρφωσης που επιφέρει η συνάντηση με τον Χριστό.

Αγαπητοί αδελφοί, ας αναλογιστούμε σήμερα την δική μας πνευματική δίψα. Αναζητούμε το αληθινό νερό της ζωής, τον Χριστό, ή ικανοποιούμαστε με τα εφήμερα και μάταια του κόσμου τούτου; Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα της Σαμαρείτιδος αφήνοντας πίσω τις υδρίες των παθών και των αμαρτιών μας και ας τρέξουμε με πίστη και ταπείνωση προς τον Κύριο, που μας προσφέρει το αιώνιο ύδωρ της Χάριτός Του.

π. Σέργιος Μαργέλλος